

Karavīru atlīdzības sistēmas normu salīdzinājums Militārā dienesta likumā un Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

<p align="center">Militārā dienesta likums (līdz 31.12.2009.)</p>	<p align="center">Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums (ar 01.01.2010.)</p>
<p align="center">-</p>	<p>2.pants (5) Likums neattiecas uz zemessargiem.</p>
<p>48.pants „Dienesta atalgojums” (1) Profesionālā dienesta karavīrs aktīvā dienesta laikā saņem Ministru kabineta noteikto dienesta atalgojumu. Dienesta atalgojumā ietilpst alga atkarībā no dienesta pakāpes un izdienas stāža, kā arī Ministru kabineta noteikumos paredzētās piemaksas.</p>	<p>4.pants (5) Karavīriem mēnešalgas apmēru nosaka atbilstoši dienesta pakāpei un izdienai.</p>
<p>48.pants „Dienesta atalgojums” (1) Profesionālā dienesta karavīrs aktīvā dienesta laikā saņem Ministru kabineta noteikto dienesta atalgojumu. Dienesta atalgojumā ietilpst alga atkarībā no dienesta pakāpes un izdienas stāža, kā arī Ministru kabineta noteikumos paredzētās piemaksas. (5) Karavīrs, kurš iecelts augstākas dienesta pakāpes amatā, amata pildīšanas laikā saņem piemaksu algu starpības apmērā. Karavīrs, kurš iecelts zemākas dienesta pakāpes amatā, amata pildīšanas laikā saņem algu atbilstoši savai dienesta pakāpei.</p> <p>51.pants. Karavīru veselības aprūpe (2) Profesionālā dienesta karavīrs saņem slimības pabalstu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Ja saņemtā slimības pabalsta apmērs ir mazāks par karavīra algu, viņam no dienesta atalgojuma</p>	<p>9.pants „Karavīru un militāro darbinieku mēnešalga” (1) Karavīra mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību, ņemot vērā dienesta pakāpi un izdienu, kā arī Aizsardzības ministrijas amatpersonu (darbinieku) — profesionālo sportistu — mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību reglamentē Ministru kabinets. (2) Karavīrs, kas iecelts augstākai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, tā pildīšanas laikā saņem piemaksu mēnešalgu starpības apmērā. Karavīrs, kas iecelts zemākai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, tā pildīšanas laikā saņem mēnešalgu atbilstoši savai dienesta pakāpei. (3) Karavīrs, kas uz noteiktu laiku valsts interesēs iecelts valsts civildienesta ierēdņa amatā vai citā amatā, tā pildīšanas laikā saņem karavīram noteikto mēnešalgu un karavīram noteiktos pabalstus un kompensācijas. (4) Ja karavīrs saņem slimības pabalstu un tā apmērs ir mazāks par karavīra mēnešalgu, viņam no atalgojuma fonda līdzekļiem kompensē šo starpību. (5) No amata atstādinātais karavīrs saņem mēnešalgu un karavīra</p>

<p>fonda līdzekļiem kompensē šo starpību. Profesionālā dienesta karavīrs par pirmajām četrpadsmit dienesta nespējas dienām saņem slimības naudu karavīra algas apmērā proporcionāli dienesta nespējas laikam.</p> <p>48.pants „Dienesta atalgojums”</p> <p>(3) No amata atstādinātais karavīrs saņem algu un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju.</p> <p>(4) Karavīrs par patvaļīgā prombūtnē pavadīto laiku nesaņem dienesta atalgojumu un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju, un šo laiku neieskaita viņa izdienas stāžā. Laikā, kad karavīrs atrodas arestā, viņu nodrošina ar uzturdevu, bet viņam neizmaksā dienesta atalgojumu.</p> <p>61.pants</p> <p>(3) Militārais darbinieks saņem algu, kāda paredzēta attiecīgajam amatam noteiktās dienesta pakāpes karavīram karavīra dienesta pirmajā gadā, un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju.</p>	<p>uzturdevu vai tās kompensāciju. Karavīrs par patvaļīgā prombūtnē pavadīto laiku nesaņem dienesta atalgojumu un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju, šo laiku neieskaita viņa izdienas stāžā. Laikā, kad karavīrs atrodas arestā, viņu nodrošina ar uzturdevu, bet dienesta atalgojumu neizmaksā.</p> <p>(6) Militārais darbinieks saņem mēnešalgu, kāda paredzēta attiecīgajam amatam atbilstošās dienesta pakāpes karavīram karavīra dienesta pirmajā gadā, un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju.</p>
	<p>14.pants „Vispārējās piemaksas”</p> <p>(1) Amatpersona (darbinieks) saņem piemaksu ne vairāk kā 20 procentu apmērā no tai noteiktās mēnešalgas, ja papildus saviem tiešajiem amata (darba, dienesta) pienākumiem aizvieto prombūtnē esošu amatpersonu (darbinieku), pilda vakanta amata (darba, dienesta) pienākumus vai papildus amata aprakstā noteiktajiem pienākumiem pilda vēl citus pienākumus.</p> <p>(2) Ja amatpersonai (darbiniekam) ir noteiktas vairākas šā panta pirmajā daļā minētās piemaksas, to kopsumma nedrīkst pārsniegt 20 procentus no mēnešalgas.</p> <p>(3) Piemaksu par prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) aizvietošanu vai vakanta amata (darba, dienesta) pienākumu pildīšanu var noteikt ne vairāk kā divām amatpersonām (darbiniekiem). Piemaksu par vakanta amata (darba, dienesta) pienākumu pildīšanu var noteikt uz laiku līdz četriem mēnešiem.</p>
	<p>15.pants. „Speciālās piemaksas”</p>

	<p>(1) Amatspersona (darbinieks) saņem speciālās piemaksas par darbu (dienestu), kas saistīts ar īpašu risku, par nosacījumiem, kas saistīti ar amata (darba, dienesta) specifiku, par diplomātisko rangu, izdienu un speciālo dienesta pakāpi. Speciālās piemaksas, to apmērus un noteikšanas kārtību reglamentē Ministru kabinets.</p> <p>(2) Par īpašu risku šā panta izpratnē uzskatāms darbs (dienests), kas saskaņā ar darba vides risku novērtējumu ir saistīts ar paaugstinātu psiholoģisko vai fizisko slodzi vai paaugstinātu risku darbinieka drošībai un veselībai, ko nevar novērst vai samazināt līdz pieļaujamam līmenim ar darba aizsardzības pasākumiem.</p>
<p>69.pants. Apbalvojumi</p> <p>(1) Karavīra panākumu vai kaujas nopelnu — izcilas varonības, drošsirdības kaujas uzdevumu izpildē — atzīmēšanai, priekšzīmīgas uzvedības un centības veicināšanai ir noteikti šādi apbalvojumi:</p> <p>6) naudas balvas un citas vērtīgas balvas</p>	<p>16.pants. „Prēmijas”</p> <p>(1) Amatpersonas (darbiniekus), izņemot šā likuma 5., 6. un 13.pantā minētās amatpersonas, var prēmēt šā panta otrajā un trešajā daļā noteiktajos gadījumos un kārtībā. Prēmiju izmaksai kalendāra gada laikā var izmantot ne vairāk kā 15 procentus no atalgojuma fonda.</p> <p>(2) Amatpersonām (darbiniekiem), izņemot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm, saskaņā ar ikgadējo darbības un tās rezultātu novērtējumu reizi gadā var izmaksāt prēmiju, kuras apmērs nedrīkst pārsniegt 120 procentus no mēnešalgas. Valsts tiešās pārvaldes iestādēm prēmijas izmaksas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets, bet citām valsts vai pašvaldības institūcijām – šo institūciju darbību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktās amatpersonas (institūcijas).</p> <p>(3) Amatpersonu (darbinieku) ne biežāk kā divas reizes gadā atbilstoši valsts vai pašvaldības institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem var prēmēt par darba kvalitāti un darba ieguldījumu, pildot attiecīgās institūcijas attiecīgajam periodam plānotos uzdevumus vai neparedzētus un ārkārtējus uzdevumus, kā arī par drošsirdīgu un pašai izlēdzīgu rīcību, veicot amata (darba, dienesta)</p>

	<p>pienākumus. Ikreizējās prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt 120 procentus no mēnešalgas.</p>
<p>57.pants. Atvaļināšanas pabalsts</p> <p>(1) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta, viņam izmaksā atvaļināšanas pabalstu, ja atvaļināšana notiek:</p> <p>1) aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas dēļ, izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa veselības stāvokļa dēļ (trauma, invaliditāte vai slimība, kas iegūta dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus) vai vienības (apakšvienības) likvidēšanas dēļ (reorganizēšana, karavīru skaita samazināšana), un viņam nepiedāvā citu amatu, kā arī profesionālā dienesta līguma termiņam beidzoties pirms aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas, — pēdējā mēneša dienesta atalgojuma apmērā;</p> <p>2) izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšanas, karavīru skaita samazināšanas) dēļ un karavīram atsakoties no piedāvātā amata, — pēdējo divu nedēļu karavīra algas apmērā;</p> <p>(2) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta citu iemeslu dēļ, viņam izmaksā tikai dienesta atalgojumu līdz atvaļināšanas dienai.</p> <p>(3) Karavīram, kurš pirms atvaļināšanās no aktīvā dienesta piedalījies starptautiskajā operācijā vai ātrās reaģēšanas spēkos ārpus Latvijas Republikas teritorijas, šā panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto atvaļināšanas pabalstu izmaksā, ņemot vērā pēdējo mēneša dienesta atalgojumu, kāds viņam bija noteikts pamatdienesta vietā Latvijā.</p>	<p>17.pants „Atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts”</p> <p>(5) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta, viņam izmaksā atvaļināšanas pabalstu, ja atvaļināšana notiek:</p> <p>1) aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas dēļ, izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa veselības stāvokļa dēļ (trauma, invaliditāte vai slimība, kas iegūta dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus) vai vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšanas, karavīru skaita samazināšanas) dēļ un viņam nepiedāvā citu amatu, kā arī profesionālā dienesta līguma termiņam beidzoties pirms aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas, — pēdējā mēneša mēnešalgas un piemaksu apmērā;</p> <p>2) izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšanas, karavīru skaita samazināšanas) dēļ, un karavīrs atsakās no piedāvātā amata, — pēdējo divu nedēļu mēnešalgas apmērā.</p> <p>(6) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta citu iemeslu dēļ, viņam izmaksā mēnešalgu un piemaksas līdz atvaļināšanas dienai.</p> <p>(7) Karavīram, kurš pirms atvaļināšanās no aktīvā dienesta piedalījies starptautiskajā operācijā vai bijis iesaistīts ātrās reaģēšanas spēkos ārpus Latvijas teritorijas, šā panta piektās daļas 1.punktā paredzēto atvaļināšanas pabalstu izmaksā, ņemot vērā pēdējā mēneša mēnešalgu un piemaksas, kādas viņam bija noteiktas pamatdienesta vietā Latvijā.</p> <p>(8) Ja militārā darbinieka darba līgums izbeidzas sakarā ar to, ka amatā, kuru viņš ieņem, tiek iecelts karavīrs, militārajam darbiniekam izmaksā atlaišanas pabalstu viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas</p> <p>(1) Profesionālā dienesta karavīrs, aizejot ikgadējā atvaļinājumā,</p>	<p>18.pants. „Atvaļinājuma pabalsts”</p> <p>(1) Amatpersona (darbinieks), aizejot ikgadējā atvaļinājumā, saņem atvaļinājuma pabalstu. Atvaļinājuma pabalstu piešķir vienu reizi</p>

<p>saņem atvaļinājuma pabalstu mēnešalgas apmērā.</p>	<p>kalendāra gadā un izmaksā amatpersonai (darbiniekam), tai pirmo reizi konkrētajā kalendāra gadā aizejot atvaļinājumā. Atvaļinājuma pabalsts netiek pārcelts uz nākamo kalendāra gadu.</p> <p>(3) ...karavīri saņem atvaļinājuma pabalstu vienas mēnešalgas apmērā.</p> <p>(5) Ja ar amatpersonu (darbinieku) tiek izbeigtas amata (darba, dienesta) attiecības un tā kārtējā gadā nav izmantojusi ikgadējo atvaļinājumu vai tā daļu un atvaļinājuma pabalstu nav saņēmusi, tai to neizmaksā.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas</p> <p>(3) Profesionālā dienesta karavīram izmaksā pabalstu mēneša dienesta atalgojuma apmērā vecāka, laulātā, bērna vai apgādājamā nāves gadījumā. Bērnam piedzimstot, karavīrs saņem pabalstu sešu mēnešalgu apmērā. Ja abi bērna vecāki ir karavīri vai otram bērna vecākam sakarā ar atrašanos valsts dienestā arī ir tiesības uz pabalstu bērna piedzimšanas gadījumā, pabalstu piešķir vienam no viņiem.</p>	<p>20.pants. „Pabalsts sakarā ar ģimenes locekļa vai apgādājamā nāvi”</p> <p>Amatpersonai (darbiniekam) izmaksā pabalstu sakarā ar ģimenes locekļa (laulātā, bērna, vecāku, vecvecāku, adoptētāja un adoptētā, brāļa vai māsas) vai apgādājamā nāvi ne vairāk kā vienas minimālās mēneša darba algas apmērā.</p>
<p>52.pants. Karavīra apdrošināšana un kompensācijas par veselības traucējumu un karavīra nāves gadījumā</p> <p>(1) Karavīrs ir pakļauts valsts obligātajai apdrošināšanai šajā likumā noteiktajā kārtībā.</p> <p>(2) Ja profesionālā dienesta karavīram dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ, kas iegūts dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), viņam papildus likumos noteiktajām kompensācijām un pabalstiem izmaksā vienreizēju kompensāciju:</p> <p>1) I grupas invalīdam — 50 pēdējā mēneša karavīra algu apmērā, bet ne vairāk kā 30 000 latu;</p> <p>2) II grupas invalīdam — 40 pēdējā mēneša karavīra algu apmērā, bet ne vairāk kā 20 000 latu;</p>	<p>21.pants. „Karavīra ievainojuma, sakropļojuma vai citāda veselības bojājuma vai nāves gadījumā izmaksājami pabalsti”</p> <p>(1) Ja karavīram aktīvā dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, gūta ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ, vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), viņam izmaksā vienreizēju pabalstu:</p> <p>1) I grupas invalīdam — 50 mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 30 000 latu;</p> <p>2) II grupas invalīdam — 40 mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 20 000 latu;</p> <p>3) III grupas invalīdam — 20 mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 10 000 latu.</p> <p>(2) Karavīram, kurš aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta</p>

3) III grupas invalīdam — 20 pēdējā mēneša karavīra algu apmērā, bet ne vairāk kā 10 000 latu.

(3) Ja obligātā militārā dienesta karavīram aktīvā dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ, kas iegūts dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), viņam katru mēnesi izmaksā kompensāciju par darbspēju zaudējumu:

- 1) I grupas invalīdam — 300 latu apmērā;
- 2) II grupas invalīdam — 200 latu apmērā;
- 3) III grupas invalīdam — 150 latu apmērā.

Ja šajā daļā minētajām personām maina invaliditātes grupu, atbilstoši no jauna noteiktajai invaliditātes grupai maināms arī noteiktais kompensācijas apmērs.

(4) Ja karavīrs dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, ir guvis veselības traucējumus, bet nav kļuvis par invalīdu, viņam izmaksā vienreizēju kompensāciju:

- 1) smaga veselības traucējuma gadījumā — pēdējā mēneša karavīra algas pieckāršā apmērā;
- 2) vidēji smaga veselības traucējuma gadījumā — pēdējā mēneša karavīra algas trīskāršā apmērā;
- 3) viegla veselības traucējuma gadījumā — pēdējā mēneša karavīra algas apmērā, bet ne mazāk kā 100 latu.

(5) Ja profesionālā dienesta karavīrs, pildot militāro dienestu, ir saslimis un pēc ārstēšanās atzīts par nederīgu turpmākajam aktīvajam dienestam un tāpēc viņš pirms dienesta (līguma) termiņa beigām jāatvaļina no profesionālā dienesta, karavīram papildus likumos noteiktajām kompensācijām un pabalstiem izmaksā vienreizēju kompensāciju pēdējā mēneša karavīra algas trīskāršā apmērā.

(6) Bojā gājušo aktīvā dienesta karavīru neatraidāmajiem

pienākumus, guvis veselības bojājumus, bet kuram nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības bojājuma gadījumā — piecu mēnešalgu apmērā;
- 2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — triju mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 1000 latu;
- 3) viegla veselības bojājuma gadījumā — 200 latu apmērā, ja pārejošā darba (dienesta) nespēja ilgst vairāk par sešām dienām.

(3) Karavīram, kurš, pildot militāro dienestu, ir saslimis un pēc ārstēšanās atzīts par turpmākajam aktīvajam dienestam nederīgu un tāpēc pirms dienesta (līguma) termiņa beigām atvaļināts no profesionālā dienesta, izmaksā vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu apmērā.

(4) Bojā gājušo aktīvā dienesta karavīru neatraidāmajiem mantiniekiem izmaksā pabalstu:

- 1) ja rezerves karavīrs vai rezervists gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, — 50 000 latu apmērā;
- 2) ja karavīrs gājis bojā, Nacionālo bruņoto spēku kontingenta sastāvā saskaņā ar starptautiskās organizācijas apstiprinātu mandātu piedaloties starptautiskajā operācijā vai starptautiskajā operācijā, dalība, kurā noteikta ar Saeimas lēmumu, vai pildot ar komandiera (priekšnieka) pavēli noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar ieroču vai bruņojuma pielietošanu un paredz reālu karavīra veselības un dzīvības apdraudējumu, — 120 mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu;
- 3) ja karavīrs gājis bojā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), — 120 mēnešalgu apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu.

(5) Ja karavīrs gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai tādas slimības dēļ, kuras

mantiniekiem (Civillikuma 423.pants) izmaksā kompensāciju šādā apmērā:

- 1) ja rezerves karavīrs vai rezervists gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, — 50 000 latu apmērā;
- 2) ja profesionālā dienesta karavīrs gājis bojā, Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingenta sastāvā saskaņā ar starptautiskas organizācijas apstiprinātu mandātu piedaloties starptautiskajā operācijā vai piedaloties starptautiskajā operācijā, kurā dalība noteikta ar Saeimas lēmumu, vai pildot ar komandiera (priekšnieka) pavēli noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar ieroču vai bruņojuma pielietošanu un paredz reālu apdraudējumu karavīra veselībai un dzīvībai, — karavīra pēdējā mēneša 120 algu apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu;
- 3) ja profesionālā dienesta karavīrs gājis bojā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), — karavīra pēdējā mēneša 120 algu apmērā, bet ne vairāk kā 50 000 latu.

(6¹) Ja aktīvā dienesta karavīrs gājis bojā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), Aizsardzības ministrija sedz izdevumus par nepieciešamo medicīniskās rehabilitācijas pakalpojumu kursu viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem un vecākiem).

(6²) Ja aktīvā dienesta karavīrs, pildot dienesta pienākumus, ir guvis ievainojumu (sakropļojumu, kontūziju) vai slimību, kuras cēlonis ir saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimību), un ārstēšanās notiek ārpus Latvijas robežām, Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem un vecākiem) ceļa izdevumus uz šā karavīra ārstēšanās vietu un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumus. Izdevumi par viesnīcu (naktsmītni) nedrīkst pārsniegt Ministru

cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība), Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem, vecākiem) nepieciešamo medicīniskās rehabilitācijas pakalpojumu kursa izdevumus.

(6) Ja aktīvā dienesta karavīrs, pildot dienesta pienākumus, guvis ievainojumu (sakropļojumu, kontūziju) vai tādu slimību, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi (arodslimība) un tiek ārstēta ārpus Latvijas robežām, Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļu (laulātā, bērnu, vecāku, bet ne vairāk kā divu personu) ceļa uz ārstēšanas vietu un no tās izdevumus un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumus. Ministru kabinets nosaka viesnīcas (naktsmītnes) izdevumu limitus.

(7) Ja karavīrs aktīvā dienesta laikā gājis bojā vai neuzmanības dēļ guvis veselības bojājumu un kļuvis par invalīdu, bet bojāejas vai veselības bojājuma cēlonis nav saistīts ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu vai viņa ļaunprātīgu vai nepiedienīgu rīcību, viņam vai viņa neatraidāmajiem mantiniekiem var izmaksāt daļu no šajā pantā noteiktā pabalsta, kura apmēru katrā atsevišķajā gadījumā nosaka aizsardzības ministrs.

(8) Šajā pantā noteiktie pabalsti nav izmaksājami Latvijas teritorijā notiekošas karadarbības laikā.

(9) Kārtību, kādā izmeklējami un uzskaitāmi nelaiemes gadījumi, kuros cietuši karavīri dienesta laikā, nosaka Ministru kabinets.

(10) Ja karavīrs, piedaloties starptautiskajā operācijā, guvis veselības bojājumu vai slimību vai gājis bojā, šajā pantā minēto pabalstu izmaksā, ņemot vērā mēnešalgu, kāda viņam bija noteikta pamatdienesta vietā Latvijā pirms nosūtīšanas uz starptautisko operāciju.

(11) Karavīru, kas gājis bojā vai miris dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus vai ar militāro dienestu saistītu iemeslu dēļ, apbedī par valsts līdzekļiem. Šādā gadījumā tiek uzstādīts pēc

kabineta noteiktos limitus.

(7) Ja dienesta laikā karavīrs gājis bojā vai karavīra veselības traucējums gūts viņa neuzmanības dēļ un viņš kļuvis par invalīdu, bet bojāejas vai veselības traucējuma cēlonis nav saistīts ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu vai viņa ļaunprātīgu vai nepiedienīgu darbību, viņam vai viņa neatraidāmajiem mantiniekiem (Civillikuma 423.pants) var izmaksāt daļu no šajā pantā noteiktās atbilstošās kompensācijas, kuras apmēru katrā atsevišķā gadījumā nosaka aizsardzības ministrs.

(8) Karavīra bojāejas vai ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) cēloņa saistību ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu nosaka dienesta izmeklēšanas veicējs. Karavīra ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) smaguma pakāpi nosaka ārstējošais ārsts vai Nacionālo bruņoto spēku Centrālā medicīniskās ekspertīzes komisija normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Šos lēmumus 10 dienu laikā no atzinuma izsniegšanas karavīram, viņa ģimenes locekļiem vai pēc viņa lūguma citai personai, kas pārstāv karavīra intereses, var apstrīdēt, iesniedzot aizsardzības ministram attiecīgu iesniegumu. Aizsardzības ministra lēmumu var pārsūdzēt tiesā. Dienesta laikā iegūtas slimības cēloņa saistību ar dienesta pienākumu izpildi nosaka Arodslimību un staru patoloģiju centrs.

(9) Šajā pantā minētās kompensācijas karavīram izmaksā kā šā panta pirmajā daļā minētās apdrošināšanas atlīdzību.

(10) Nelaiemes gadījumu (veselības traucējumu) uzskata par nesaistītu ar dienesta pienākumu pildīšanu un kompensāciju neizmaksā, ja izmeklēšanas veicējs konstatējis, ka:

- 1) nelaimes gadījums noticis alkoholisko, narkotisko, toksisko, psihotropo vai citu kaitīgu vielu vai to produktu lietošanas dēļ un to nav izraisījusi minēto vielu izmantošana dienesta vajadzībām vai to neatbilstoša glabāšana un pārvietošana;
- 2) nāves cēlonis nav saistīts ar nelaimes gadījumu, un to apliecina tiesu medicīnas ekspertīzes atzinums;

aizsardzības ministra apstiprināta parauga izveidots karavīra kapa piemineklis. Ja tiek uzstādīts citāds, nevis karavīra kapa piemineklis, Aizsardzības ministrija sedz to izdevumu daļu, kura atbilst karavīra kapa pieminekļa vērtībai. Ar karavīra apbedīšanu un karavīra kapa pieminekļa uzstādīšanu saistīto izdevumu veidus un apmēru nosaka Ministru kabinets.

<p>3) izdarīta pašnāvība vai tās mēģinājums, un to apstiprina tiesībaizsardzības institūcija;</p> <p>4) nelaimes gadījums noticis, karavīram izdarot noziedzīgu nodarījumu, un par to ierosināta krimināllieta, izņemot gadījumu, kad karavīru sauc pie kriminālatbildības par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, vadot transportlīdzekli;</p> <p>5) nelaimes gadījums noticis, karavīram pārkāpjot militāro reglamentu, pavēļu un citu normatīvo aktu prasības, izņemot gadījumu, kad minētie pārkāpumi izdarīti dienesta interesēs, aizstāvot valsts vai personas īpašumu, sargājot sabiedrisko kārtību vai glābjot cilvēka dzīvību;</p> <p>6) nelaimes gadījums noticis ārpus dienesta pienākumu pildīšanas laika, ja šajā laikā nav bijusi dienesta vides bīstamo vai kaitīgo faktoru iedarbība un tas nav saistīts ar valsts vai personas īpašuma aizstāvēšanu, sabiedriskās kārtības sargāšanu, cilvēka dzīvības glābšanu vai dienesta interesēm;</p> <p>7) nelaimes gadījums noticis strīda laikā un strīda cēlonis nav saistīts ar dienesta pienākumu pildīšanu.</p> <p>(11) Šajā pantā noteiktā karavīra obligātā apdrošināšana un kompensāciju izmaksas kārtība nav spēkā kara laikā.</p> <p>(12) Kārtību, kādā izmeklējami un uzskaitāmi nelaimes gadījumi, kas notikuši ar karavīriem dienesta laikā, nosaka Ministru kabinets.</p> <p>(13) Ja karavīrs, piedaloties starptautiskajās operācijās, guvis veselības traucējumu vai slimību vai gājis bojā, šajā pantā noteiktās kompensācijas izmaksā, ņemot vērā dienesta atalgojumu, kāds karavīram bija noteikts pamatdienesta vietā Latvijā pirms nosūtīšanas starptautisko operāciju veikšanai.</p>	
<p>52.pants. Karavīra apdrošināšana un kompensācijas par veselības traucējumu un karavīra nāves gadījumā</p> <p>(10) Nelaimes gadījumu (veselības traucējumu) uzskata par nesaistītu ar dienesta pienākumu pildīšanu un kompensāciju neizmaksā, ja izmeklēšanas veicējs konstatējis, ka:</p>	<p>23.pants. „Pabalstu izmaksas ierobežojumi un nosacījumi”</p> <p>Šā likuma 19., 21. un 22.pantā minētos pabalstus neizmaksā, ja konstatē faktus (pašnāvība vai tās mēģinājums, alkohola vai citu apreibinošu līdzekļu lietošana, normatīvo aktu pārkāpumi vai nepiedienīga rīcība), atbilstoši kuriem nelaimes gadījums (veselības</p>

<p>1) nelaimes gadījums noticis alkoholisko, narkotisko, toksisko, psihotropo vai citu kaitīgu vielu vai to produktu lietošanas dēļ un to nav izraisījusi minēto vielu izmantošana dienesta vajadzībām vai to neatbilstoša glabāšana un pārvietošana;</p> <p>2) nāves cēlonis nav saistīts ar nelaimes gadījumu, un to apliecina tiesu medicīnas ekspertīzes atzinums;</p> <p>3) izdarīta pašnāvība vai tās mēģinājums, un to apstiprina tiesībsardzības institūcija;</p> <p>4) nelaimes gadījums noticis, karavīram izdarot noziedzīgu nodarījumu, un par to ierosināta krimināllieta, izņemot gadījumu, kad karavīru sauc pie kriminālatbildības par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, vadot transportlīdzekli;</p> <p>5) nelaimes gadījums noticis, karavīram pārkāpjot militāro reglamentu, pavēļu un citu normatīvo aktu prasības, izņemot gadījumu, kad minētie pārkāpumi izdarīti dienesta interesēs, aizstāvot valsts vai personas īpašumu, sargājot sabiedrisko kārtību vai glābjot cilvēka dzīvību;</p> <p>6) nelaimes gadījums noticis ārpus dienesta pienākumu pildīšanas laika, ja šajā laikā nav bijusi dienesta vides bīstamo vai kaitīgo faktoru iedarbība un tas nav saistīts ar valsts vai personas īpašuma aizstāvēšanu, sabiedriskās kārtības sargāšanu, cilvēka dzīvības glābšanu vai dienesta interesēm;</p> <p>7) nelaimes gadījums noticis strīda laikā un strīda cēlonis nav saistīts ar dienesta pienākumu pildīšanu.</p>	<p>bojājums) uzskatāms par nesaistītu ar amata (dienesta) pienākumu pildīšanu.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas</p> <p>(6) Ja karavīra pieņemšana profesionālajā dienestā, kā arī karavīra pārvietošana dienesta interesēs ir saistīta ar viņa dzīvesvietas maiņu, pēc pārcelšanās dienesta vietā viņam izmaksā vienreizēju pabalstu vienas mēnešalgas apmērā un 0,5 algu apmērā par katru ģimenes locekli, kas pārceļas uz jauno dzīvesvietu kopā ar viņu.</p>	<p>24.pants. „Pārcelšanās pabalsts”</p> <p>(1) Ja karavīra pieņemšana profesionālajā dienestā vai pārvietošana dienesta interesēs ir saistīta ar dzīvesvietas maiņu, pēc pārcelšanās uz dienesta vietu viņam izmaksā vienreizēju pabalstu vienas mēnešalgas apmērā un 50 procentu apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas par katru ģimenes locekli, kas pārceļas uz jauno dzīvesvietu kopā ar viņu.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās</p>	<p>25.pants „Karavīram izmaksājama izdienas pabalsts”</p>

<p>garantijas</p> <p>(2) Karavīrs ik pēc pieciem profesionālā dienesta gadiem saņem vienreizēju pabalstu pēdējo triju mēnešu dienesta atalgojuma apmērā. Ja karavīru atvaļina no dienesta maksimālā vecuma vai veselības stāvokļa dēļ (invaliditāte vai slimība iegūta dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus) vai vienības (apakšvienības) likvidācijas vai reorganizācijas vai karavīru skaita samazināšanas dēļ un viņam nepiedāvā citu amatu, karavīram izmaksā minētā pabalsta daļu proporcionāli nodienētajam laikam.</p>	<p>Karavīrs ik pēc pieciem profesionālā dienesta gadiem saņem vienreizēju pabalstu pēdējo triju mēnešu mēnešalgu un piemaksu apmērā, ja pēc profesionālā dienesta līguma termiņa beigšanās to pagarina.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas</p> <p>(8) Profesionālā dienesta karavīram, kas, nepārtraucot dienestu, sekmīgi mācās civilajā izglītības iestādē, lai iegūtu militārā dienesta izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas, var izmaksāt kompensāciju, lai segtu ne mazāk kā pusi no mācību gada maksas. Pirms karavīram izmaksā šo kompensāciju, aizsardzības ministrs vai viņa pilnvarots komandieris (priekšnieks) ar karavīru slēdz līgumu, kurā paredz, ka pēc izglītības iestādes beigšanas karavīram obligāti jānodienē līgumā noteiktais laiks, kas nav mazāks par pieciem gadiem. Nesekmības dēļ (izņemot gadījumu, kad nesekmības iemesls ir veselības traucējumi vai cits attaisnojošs iemesls), pēc paša vēlēšanās, izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikumu vai uzņemšanas noteikumu pārkāpumu dēļ no civilās izglītības iestādes atskaitītais karavīrs atmaksā apmācībai izlietos finanšu līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.</p>	<p>26.pants. „Kompensācija mācību izdevumu segšanai”</p> <p>(1) Amatpersonai (darbiniekam) kompensē mācību izdevumus līdz 30 procentiem no gada mācību maksas, ja tā pēc institūcijas iniciatīvas un savstarpējas vienošanās, nepārtraucot amata (dienesta) pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta) pienākumu izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas.</p> <p>(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā amatpersonai (darbiniekam) kompensē mācību maksas izdevumus, šo izdevumu kompensēšanas un atmaksāšanas nosacījumus, kā arī gadījumus, kad amatpersona (darbinieks) neatmaksā ar mācību maksas kompensēšanu saistītos izdevumus.</p>
<p>11.pants. Karavīra tiesības iegūt izglītību</p> <p>(1) Karavīrs var iegūt izglītību valsts un ārvalstu militārajās izglītības iestādēs un profesionālās kvalifikācijas apgūšanas un paaugstināšanasursos.</p> <p>(2) Karavīru aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā var nosūtīt mācīties uz civilo izglītības iestādi, ja viņa amata pienākumu pildīšanai nepieciešama speciāla izglītība. Ar karavīra apmācību saistītos</p>	<p>27.pants. „Kvalifikācijas paaugstināšanas izdevumu segšana”</p> <p>(1) Valsts vai pašvaldības institūcija izvērtē amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas paaugstināšanas nepieciešamību un nodrošina tai iespēju paaugstināt kvalifikāciju, kompensējot mācību izdevumus un saglabājot mēnešalgu un piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, diplomātisko rangu, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju.</p>

<p>izdevumus sedz no šim mērķim paredzētajiem budžeta līdzekļiem. Pirms mācību uzsākšanas civilajā izglītības iestādē aizsardzības ministrs vai viņa pilnvarots komandieris (priekšnieks) ar karavīru slēdz līgumu, kurā paredz, ka pēc izglītības iestādes beigšanas karavīram obligāti jānodienē līgumā noteiktais laiks, kas nav mazāks par pieciem gadiem. Nesekmības dēļ (izņemot gadījumu, kad nesekmības iemesls ir veselības traucējumi vai cits attaisnojošs iemesls), pēc paša vēlēšanās, izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikumu vai uzņemšanas noteikumu pārkāpumu dēļ no civilās izglītības iestādes atskaitītais karavīrs atmaksā apmācībai izlietos finanšu līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.</p> <p>(3) Profesionālā dienesta karavīrs ar vienības komandiera (priekšnieka) atļauju var mācīties civilajās izglītības iestādēs arī pēc savas iniciatīvas.</p>	<p>(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā amatpersonu (darbinieku) nosūta paaugstināt kvalifikāciju mācībuursos, un ar amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas paaugstināšanu saistīto izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad amatpersona (darbinieks) neatmaksā ar tās kvalifikācijas paaugstināšanu saistītos izdevumus.</p>
	<p>28.pants. „Amatpersonas mācību izdevumu segšana”</p> <p>(1) Valsts institūcija, izvērtējusi dienesta nepieciešamību, var nosūtīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi vai karavīru uz izglītības iestādi, lai šī amatpersona vai karavīrs iegūtu attiecīgu dienesta pienākumu izpildei nepieciešamo izglītību. Ja amatpersona vai karavīrs minēto izglītību iegūst, pārtraucot dienesta pienākumu izpildi, tam šajā laikā saglabājas mēnešalga, piemaksa par speciālo dienesta pakāpi, piemaksa par izdienu un uzturdevas kompensācija.</p> <p>(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā amatpersonām un karavīriem, kas mācās Ministru kabineta noteiktajās izglītības iestādēs, mācību izdevumus finansē no valsts budžeta līdzekļiem.</p> <p>(3) Ministru kabinets nosaka nosacījumus, ar kādiem un kārtību, kādā amatpersona vai karavīrs tiek nosūtīts uz izglītības iestādi attiecīgas dienesta pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai, kā arī to, kādi izdevumi uzskatāmi par mācību izdevumiem, šo izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī</p>

<p>56.pants. Tiesības izmantot satiksmes un sakaru līdzekļus</p> <p>(1) Karavīram, rezerves karavīram un rezervistam sedz izdevumus, kas viņam radušies, izmantojot sabiedrisko transportu (izņemot taksometru) dienesta pienākumu izpildes nodrošināšanai. Aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā valsts sedz karavīram arī transporta izdevumus, kas radušies, dodoties ar sabiedrisko transportu (izņemot taksometru) uz ārstēšanās un atveseļošanās vietu, un transporta izdevumus, kas karavīram un viņa ģimenes locekļiem radušies, braucot uz jaunu dienesta vietu un dzīvesvietu dienesta interesēs.</p>	<p>gadījumus, kad amatpersona neatmaksā mācību izdevumus.</p> <p>29.pants. „Transporta izdevumu kompensācija”</p> <p>(1) Amatpersonai (darbiniekam) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā kompensē transporta izdevumus, kas radušies sakarā ar nosūtīšanu vai atrašanos komandējumā. Amatpersonai (darbiniekam) kompensē arī transporta izdevumus, kas radušies, izmantojot sabiedrisko transportu amata (darba, dienesta) pienākumu izpildei, bet neatlīdzina izdevumus par taksometra izmantošanu. Kārtību un apmēru, kādā amatpersonai (darbiniekam) kompensē sabiedriskā transporta izdevumus, nosaka Ministru kabinets.</p> <p>(2) Ja amatpersonai (darbiniekam) amata (darba, dienesta) pienākumu izpildei nav iespējams izmantot sabiedrisko transportu un tā lieto savā īpašumā vai valdījumā esošu transportlīdzekli, tai kompensē izdevumus par patērēto degvielu un transportlīdzekļa nolietojumu. Kompensācijas piešķiršanas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets.</p> <p>(3) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, lai tā nokļūtu ārstniecības iestādē veselības pārbaudes veikšanai un atgrieztos no tās, kā arī karavīram, militārajam darbiniekam, rezerves karavīram un rezervistam, kas izmanto sabiedrisko transportu, lai dotos uz ārstēšanās un atveseļošanās vietu un atgrieztos no tās, kompensē sabiedriskā transporta izdevumus. Netiek atlīdzināti izdevumi par taksometra izmantošanu. Transporta izdevumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas</p> <p>(5) Ja, profesionālā dienesta karavīram dienesta interesēs mainot dzīvesvietu, viņa laulātais līdz ar pārcelšanos ir zaudējis darbu un nesaņem bezdarbnieka pabalstu, pensiju vai citus pastāvīgus ienākumus un karavīra dislokācijas vietas apvidū nav iespējams atrast</p>	<p>30.pants. „Ar pārcelšanos saistīto izdevumu kompensācija”</p> <p>(1) Amatpersona (darbinieks), kuru pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju un maina dzīvesvietu, tam kompensē ar pārcelšanos saistītos izdevumus, pamatojoties uz izdevumus attaisnojošiem dokumentiem, kas ietver transporta izdevumus un izdevumus par amatpersonas vai darbinieka un viņa ģimenes locekļu</p>

<p>citu darbu, karavīram izmaksā ikmēneša kompensāciju 10 procentu apmērā no mēnešalgas. Par jebkurām pārmaiņām, kas skar karavīra tiesības saņemt ikmēneša kompensāciju, karavīram nekavējoties jāpaziņo vienības komandierim.</p> <p>55.pants. Tiesības uz dzīvojamo telpu (4) Profesionālā dienesta karavīram izmaksā kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.</p>	<p>(apgādājamo) īpašumā esošās iedzīves pārvešanu. Ar pārceļšanos saistīto izdevumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.</p> <p>(2) Ja karavīram, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, dienesta interesēs mainot dzīvesvietu, viņa laulātais pārceļšanās dēļ ir zaudējis darbu un nesaņem bezdarbnieka pabalstu, pensiju vai citus pastāvīgus ienākumus un jaunajā dislokācijas vai dienesta vietas apvidū nav iespējams atrast citu darbu, karavīram, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi izmaksā ikmēneša kompensāciju 10 procentu apmērā no mēnešalgas. Kompensāciju izmaksā līdz brīdim, kad laulātais sāk saņemt pastāvīgus ienākumus.</p> <p>31.pants. „Kompensācija par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem maksājumiem”</p> <p>(1) Karavīram izmaksā kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai. Kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets, un tā nedrīkst pārsniegt 100 latus mēnesī.</p>
<p>56.pants. Tiesības izmantot satiksmes un sakaru līdzekļus (3) Profesionālā dienesta karavīru ar dienesta pienākumu izpildei nepieciešamajiem sakaru līdzekļiem nodrošina vienība aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā.</p>	<p>32.pants. „Sakaru izdevumu kompensācija”</p> <p>(2) Karavīru nodrošina ar dienesta pienākumu izpildei nepieciešamajiem sakaru līdzekļiem aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā.</p>
<p>53.pants. Sociālās garantijas un citas ar aktīvo dienestu saistītās garantijas (4) Zaudējumi, kas nodarīti karavīra mantai viņa dienesta pienākumu izpildes dēļ, atlīdzināmi pilnā apmērā no valsts budžeta. Zaudējumu atlīdzības izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.</p>	<p>33.pants. „Materiālo zaudējumu kompensācija”</p> <p>Ministru kabinets nosaka sakarā ar amatpersonas dienesta pienākumu izpildi amatpersonas mantai vai tās ģimenes locekļu (vecāku, vecvecāku, bērna, mazbērna, adoptētāja, brāļa, māsas vai laulātā) mantai vai veselībai nodarīto zaudējumu apmēru un atlīdzināšanas kārtību.</p>
<p>49.pants. Karavīru apgāde</p>	<p>34.pants. „Dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apģērba iegādes</p>

<p>Profesionālā dienesta karavīrs militārā dienesta laikā atrodas daļējā valsts apgādībā. Katrs karavīrs dienesta laikā saņem karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju, karavīra formas tērpu vai mantiskās apgādes kompensāciju un nepieciešamo dienesta inventāru. Apgādes nosacījumus, normas un kārtību, kādā karavīrs nodrošināms ar materiāltehniskajiem līdzekļiem, nosaka aizsardzības ministrs, bet kompensāciju apmēru un izmaksāšanas kārtību — Ministru kabinets.</p>	<p>kompensācija” Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, un karavīram, kuram dienesta pienākumi to specifikas dēļ jāveic civilajā apgērbā, kompensē dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apgērbā iegādi. Kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.</p>
	<p>35.pants. „Uzturdevas kompensācija” (1) Karavīriem, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, izņemot Drošības policijas amatpersonas (darbiniekus), piešķir uzturdevas kompensāciju. Uzturdevas kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.</p>
<p>50.pants. Pabalsti un kompensācijas ārpus valsts dienējoiem karavīriem (1) Laikā, kad karavīrs pilda dienesta pienākumus ārpus valsts, izņemot gadījumu, kad karavīrs ir diplomātiskajā un konsulārajā dienestā vai piedalās starptautiskā operācijā, militārajās mācībās, manevros vai atrodas komandējumā, viņam papildus dienesta atalgojumam ir tiesības saņemt: 1) algas pabalstu par dienestu ārvalstī; 2) pabalstu par laulātā uzturēšanos ārvalstī; 3) pabalstu par bērnu uzturēšanos ārvalstī; 4) pabalstu māsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstī; 5) pabalstu dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai; 6) kompensāciju dzīvokļa īrei, tai skaitā ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu saistītiem izdevumiem, un komunālajiem izdevumiem; 7) bērnu skolas un pirmsskolas izdevumu kompensāciju; 8) pilnu kompensāciju par ceļa un pārcelšanās izdevumiem, dodoties</p>	<p>36.pants “Pabalsti un kompensācijas par dienestu ārvalstīs” (1) Diplomātam, diplomātiskā vai konsulārā dienesta ierēdnim vai darbiniekam, specializētajam atašejam, sakaru virsniekam, karavīram vai valsts drošības iestādes amatpersonai (darbiniekam) laikā, kad tā pilda dienestu ārvalstī, tiek noteikti šādi pabalsti: 1) algas pabalsts par dienestu ārvalstī; 2) pabalsts par laulātā uzturēšanos ārvalstī, ja laulātais nav nodarbināts algotā darbā; 3) pabalsts par bērnu uzturēšanos ārvalstī; 4) pabalsts māsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstī; 5) pabalsts dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai. (2) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta ierēdnim vai darbiniekam, specializētajam atašejam, sakaru virsniekam, karavīram vai valsts drošības iestādes amatpersonai (darbiniekam) laikā, kad tā pilda dienestu ārvalstī, tiek kompensēti šādi izdevumi:</p>

uz dienesta vietu un atgriežoties no tās;

9) kompensāciju par viņa paša un viņa ģimenes locekļu izdevumiem veselības apdrošināšanai un apdrošināšanai pret nelaimes gadījumiem;
10) pilnu kompensāciju par viņa paša un viņa ģimenes locekļu ceļa izdevumiem, vienu reizi gadā dodoties ikgadējā atvaļinājumā uz Latviju un atgriežoties dienesta vietā.

(1¹) Karavīriem, kuri nosūtīti dienestam Ziemeļatlantijas līguma organizācijas štābos, Eiropas Savienības militārajos štābos un šo organizāciju dalībvalstu daudznacionālajos štābos un kuri, pamatojoties uz iepriekšminēto organizāciju lēmumu, tiek nosūtīti uz starptautiskajām operācijām, saglabājas tiesības, kas noteiktas šā panta pirmajā daļā, izņemot tiesības uz algas pabalstu par dienestu ārvalstī. Ja karavīra ģimenes locekļi uzturas ārvalstī, no kuras karavīrs šajā pantā noteiktajā kārtībā tiek nosūtīts uz starptautisko operāciju, karavīram ir tiesības saņemt algas pabalstu par dienestu ārvalstī 50 procentu apmērā.

(2) Atkarībā no ārvalstī esošās dienesta vietas specifiskajiem apstākļiem šajā pantā noteikto pabalstu un kompensāciju apmērus un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Šajā pantā minētos pabalstus neapliek ar likumos paredzētajiem nodokļiem un citiem obligātajiem maksājumiem.

1) dzīvokļa īres izdevumi un komunālie maksājumi;
2) ar dzīvokļa īres līguma slēgšanu saistītie izdevumi;
3) ceļa un pārcelšanās izdevumi (arī attiecīgie ģimenes locekļu izdevumi);

4) veselības apdrošināšanas un apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem izdevumi, kā arī transportēšanas izdevumi smagas slimības vai nāves gadījumā viņai un viņas ģimenes locekļiem;
5) bērnu skolas un pirmsskolas izdevumi;

6) ceļa izdevumi (arī attiecīgie ģimenes locekļu izdevumi), dodoties atvaļinājumā uz Latviju un atgriežoties dienesta vietā.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto pabalstu un kompensāciju apmērus un izmaksas kārtību atbilstoši ārvalstīs esošās dienesta vietas specifiskajiem apstākļiem nosaka Ministru kabinets.

(6) Karavīriem, militārajiem darbiniekiem un valsts drošības iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), kas tiek nosūtītas dienēt Ziemeļatlantijas līguma organizācijā, Eiropas Savienības institūcijās, šo organizāciju dalībvalstu daudznacionālajos štābos vai kas, pamatojoties uz iepriekšminēto organizāciju lēmumu, tiek nosūtītas uz starptautiskajām operācijām, saglabājas tiesības, kas noteiktas šā panta pirmajā un otrajā daļā, izņemot tiesības uz algas pabalstu par dienestu ārvalstī. Ja karavīra, militārā darbinieka vai valsts drošības iestādes amatpersonas (darbinieka) ģimenes locekļi uzturas ārvalstī, no kuras karavīru, militāro darbinieku vai valsts drošības iestādes amatpersonu (darbinieku) nosūta uz starptautisko operāciju, karavīrs, militārais darbinieks vai valsts drošības iestādes amatpersona (darbinieks) saņem algas pabalstu par dienestu ārvalstī līdz 50 procentu apmēram, kura noteikšanas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets.

(7) Karavīram netiek piešķirti pabalsti un netiek kompensēti šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzētie izdevumi laikā, kad viņš pilda dienestu ārvalstī, piedaloties starptautiskajā operācijā, militārajās mācībās, manevros vai atrodoties komandējumā.

<p>51.pants. Karavīru veselības aprūpe</p> <p>(1) Profesionālā dienesta karavīram ir tiesības dienesta laikā ārstniecības iestādēs saņemt apmaksātu veselības aprūpi. Attiecīgos izdevumus sedz Aizsardzības ministrija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.</p>	<p>37.pants. “Veselības apdrošināšana un apdrošināšana pret nelaimes gadījumiem”</p> <p>(1) Valsts vai pašvaldības institūcija var apdrošināt amatpersonu (darbinieku) veselību atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem, bet obligāti apdrošina amatpersonu (darbinieku) veselību vai amatpersonas (darbiniekus) apdrošina pret nelaimes gadījumiem šajā pantā noteiktajos gadījumos. Valsts un pašvaldību institūcijas neapdrošina to amatpersonu (darbinieku) veselību, kuriem šajā likumā noteikta apmaksāta veselības aprūpe.</p> <p>(6) Specializēto atašeju veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem nodrošina tā valsts institūcija, kura viņus norīkojusi, atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem.</p>
	<p>39.pants. „Apmaksāta veselības aprūpe”</p> <p>Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, valsts drošības iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbiniekiem, karavīriem un militārajiem darbiniekiem ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus, apmaksājamo pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un neapmaksājamus izdevumus nosaka Ministru kabinets.</p>
<p>36.pants. Atvaļinājumu veidi</p> <p>(1) Profesionālā dienesta karavīram piešķir šādus atvaļinājumus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ikgadējo atvaļinājumu; 2) papildatvaļinājumu; 3) grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu; 4) atvaļinājumu bērna kopšanai; 5) atvaļinājumu bērna tēvam. <p>(2) Karavīram atvaļinājumu piešķir vienības komandieris (priekšnieks).</p> <p>38.pants. Papildatvaļinājumi</p>	<p>40.pants. Atvaļinājumi</p> <p>(2) Karavīram, kurš ārstniecības iestādē nodod asinis, attiecīgajā jautājumā piemēro Darba likuma normas, ievērojot noteikumu, ka viņam izmaksā mēnešalgu un piemaksas.</p> <p>(3) Karavīram, kuram tiek piešķirts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums vai atvaļinājums bērna tēvam, adoptētājiem vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu, par attiecīgo laiku izmaksā arī karavīra uzturdevas kompensāciju. Karavīram, kuram piešķir atvaļinājumu bērna kopšanai, nesaglabā mēnešalgu un piemaksas. Karavīram katra bērna kopšanai piešķir vienu nedalītu šādu</p>

<p>(4) Karavīram, kurš ārstniecības iestādē nodod asinis, pēc katras šādas dienas piešķir atpūtas dienu, saglabājot atalgojumu. Pēc karavīra pieprasījuma šo dienu pievieno ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam.</p> <p>39.pants. Grūtniecības un dzemdību atvaļinājums Grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un maternitātes pabalstu karavīram piešķir normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un par šo laiku izmaksā karavīra uzturdevas kompensāciju.</p> <p>39.¹ pants. Atvaļinājums bērna tēvam Bērna tēvam pēc viņa vēlēšanās piešķir 10 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu sakarā ar bērna piedzimšanu un par šo laiku izmaksā karavīra uzturdevas kompensāciju. Atvaļinājumu bērna tēvam piešķir tūlīt pēc bērna piedzimšanas, bet ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc bērna piedzimšanas. Paternitātes pabalstu karavīram piešķir normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmērā.</p> <p>40.pants. Atvaļinājums bērna kopšanai Karavīram ir tiesības uz atvaļinājumu bērna kopšanai. Atvaļinājumu piešķir bez dienesta atalgojuma saglabāšanas uz laiku, kas nav ilgāks par pusotru gadu, līdz dienai, kad bērns sasniedz astoņu gadu vecumu. Karavīram katra bērna kopšanai piešķir vienu nedalītu šādu atvaļinājumu. Karavīrs saņem bērna kopšanas pabalstu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmērā. Šā atvaļinājuma laiku ieskaita karavīra izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, bet neieskaita izdienas stāžā, kas dod tiesības uz kārtējās dienesta pakāpes piešķiršanu.</p>	<p>atvaļinājumu.</p>
<p>37.pants. Ikgadējais atvaļinājums (1) Profesionālā dienesta karavīram piešķir apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neieskaitot svētku dienas. Lidotājiem, gaisakuģu apkalpēs dienšajiem karavīriem, kuģu apkalpēs</p>	<p>41.pants. „Ikgadējais apmaksātais atvaļinājums” (3) Karavīram piešķir apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neskaitot svētku dienas. Lidotājiem, gaisakuģu apkalpēs dienšajiem karavīriem, kuģu apkalpēs dienšajiem</p>

dienošajiem jūrniekiem un sapieriem spridzinātājiem, kas reāli veic spridzināšanas darbus, piešķir 40 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu.

(2) Ik pēc pieciem aktīvajā dienestā nepārtraukti nodienētiem gadiem ikgadējo atvaļinājumu pagarina par trim dienām, bet ne vairāk kā par 15 dienām kopumā.

(4) Tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu karavīram ir pēc sešu mēnešu nepārtraukta dienesta. Karavīram, kas pieņemts profesionālajā dienestā, pirmajā dienesta gadā atvaļinājumu aprēķina par laikposmu no dienas, kad viņš pieņemts profesionālajā dienestā, līdz gada beigām (par katru nodienēto mēnesi - proporcionāli nodienētajam laikam, ievērojot šā panta pirmās daļas nosacījumus). Izņēmuma gadījumā ikgadējo atvaļinājumu vai tā daļu var pārcelt uz nākamo gadu, bet ne vairāk kā divus gadus pēc kārtas. Laikā, kas dod tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, neieskaita bērna kopšanas atvaļinājuma laiku.

(5) Nav atļauts ikgadējo atvaļinājumu kompensēt naudā, izņemot gadījumu, kad no profesionālā dienesta atvaļina karavīru, kas nav izmantojis ikgadējo atvaļinājumu. Kompensējot atvaļinājumu naudā, neizmaksā atvaļinājuma pabalstu, nepiešķir uzturdevu natūrā un neizmaksā tās vērtību naudā. Karavīram atvaļināšanas gadā atvaļinājuma kompensāciju aprēķina par laikposmu no gada sākuma līdz atvaļināšanas dienai (par katru nodienēto mēnesi - proporcionāli nodienētajam laikam, ievērojot šā panta pirmās un otrās daļas nosacījumus). Ja karavīru atvaļina no militārā dienesta šā likuma 42.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā gadījumā vai izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa šā likuma 43.panta otrās daļas 2., 6. un 7.punktā noteiktajā gadījumā, ikgadējā atvaļinājuma kompensāciju aprēķina par pilnu gadu. Ja karavīru atvaļina 43.panta pirmajā daļā vai otrās daļas 1., 4., 8. un 9.punktā noteiktajā gadījumā pirms kalendāra gada beigām un ja karavīrs ir izmantojis ikgadējo atvaļinājumu par pilnu kalendāra gadu, no viņa ietur izmaksāto atvaļinājuma kompensāciju par nenodienētajām atvaļinājuma dienām.

jūrniekiem un sapieriem spridzinātājiem, kuri veic spridzināšanas darbus, piešķir 40 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu. Pēc katriem pieciem aktīvajā dienestā nepārtraukti nodienētiem gadiem ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim dienām, bet ne vairāk kā par 15 kalendāra dienām kopumā. Nav atļauts ikgadējo atvaļinājumu kompensēt naudā, izņemot gadījumu, kad no profesionālā dienesta atvaļina karavīru, kas nav izmantojis ikgadējo atvaļinājumu. Kompensējot atvaļinājumu naudā, neizmaksā atvaļinājuma pabalstu, nepiešķir uzturdevu natūrā un neizmaksā tās vērtību naudā. Karavīram atvaļināšanas gadā atvaļinājuma kompensāciju aprēķina par laikposmu no gada sākuma līdz atvaļināšanas dienai (par katru nodienēto mēnesi — proporcionāli nodienētajam laikam, ievērojot šīs daļas pirmā un otrā teikuma nosacījumus).

(4) Karavīram pirmajā dienesta gadā ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina par laikposmu no dienas, kad viņš pieņemts profesionālajā dienestā, līdz kalendāra gada beigām (par katru nodienēto mēnesi — 2,5 dienas). Izņēmuma gadījumā ikgadējo atvaļinājumu var pārcelt uz nākamo gadu, bet ne vairāk kā divus gadus pēc kārtas.

(7) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm un karavīriem ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu var piešķirt pa daļām. Viena no atvaļinājuma daļām nedrīkst būt īsāka par 14 kalendāra dienām. Nav pieļaujams ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu sadalīt vairāk kā trijās daļās.

<p>(6) Atkarībā no vienības uzdevumiem vai pēc karavīra lūguma ar komandiera (priekšnieka) lēmumu ikgadējo atvaļinājumu var sadalīt daļās. Profesionālā dienesta karavīram ir tiesības uz nepārtrauktu atvaļinājumu vismaz 15 dienas gadā.</p> <p>(8) Karavīra pārejošas dienesta nespējas gadījumā ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pārceļ vai pagarina.</p>	
<p>38.pants. Papildatvaļinājumi</p> <p>(1) Karavīram, kas, dienesta pienākumus pildot, guvis ievainojumu (traumu, kontūziju) vai smagu slimību, ambulatorajai ārstēšanai un atveseļošanās nolūkam piešķir apmaksātu papildatvaļinājumu uz laiku līdz sešiem mēnešiem, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku Centrālās medicīniskās ekspertīzes komisijas atzinumu.</p> <p>(2) Karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu uz laiku līdz 10 kalendāra dienām ģimenes apstākļu vai citu svarīgu iemeslu dēļ.</p> <p>(2¹) Karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu starptautiskās operācijas laikā, ja viņa daļība starptautiskajā operācijā pārsniedz četrus mēnešus. Papildatvaļinājums nedrīkst pārsniegt 30 kalendāra dienas gadā, aprēķinot 2,5 dienas par mēnesi. Papildatvaļinājuma laikā karavīrs saņem mēneša algu un 50 procentus no karavīram noteiktās piemaksas par piedalīšanos starptautiskajā operācijā proporcionāli papildatvaļinājuma ilgumam. Karavīram tiek segti ceļa izdevumi uz Latviju vai dienesta vietu ārvalstī un atpakaļ uz starptautiskās operācijas rajonu, kā arī, atrodoties ceļā, izdevumi par viesnīcu (naktsmītne), ja tādi radušies. Karavīram ceļa un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi tiek segti atbilstoši normatīvajam aktam, kas nosaka kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi.</p> <p>(2²) Pēc atgriešanās no starptautiskās operācijas pastāvīgajā dienesta</p>	<p>42.pants. „Apmaksātais papildatvaļinājums”</p> <p>(3) Papildatvaļinājums karavīram:</p> <p>1) karavīram, kas, dienesta pienākumus pildot, guvis ievainojumu (traumu, kontūziju) vai smagu slimību, ambulatorajai ārstēšanai un atveseļošanās nolūkam piešķir apmaksātu papildatvaļinājumu uz laiku līdz sešiem mēnešiem, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku Centrālās medicīniskās ekspertīzes komisijas atzinumu;</p> <p>2) karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu starptautiskās operācijas laikā, ja viņš tajā piedalās ilgāk par četriem mēnešiem. Papildatvaļinājums nedrīkst pārsniegt 30 kalendāra dienas, aprēķinot 2,5 dienas par mēnesi, un tā laikā karavīrs saņem mēnešalgu un 50 procentus no viņam noteiktās piemaksas par piedalīšanos starptautiskajā operācijā proporcionāli papildatvaļinājuma ilgumam. Karavīram tiek segti ceļa izdevumi, viņam dodoties uz Latviju vai dienesta vietu ārvalstī un atpakaļ uz starptautiskās operācijas rajonu, kā arī viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi, ja tādi ceļošanas laikā radušies. Ceļa un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi tiek segti atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi;</p> <p>3) karavīram pēc atgriešanās no starptautiskās operācijas pastāvīgajā dienesta vietā piešķir 20 kalendāra dienas ilgu apmaksātu papildatvaļinājumu, un tā laikā karavīrs saņem mēnešalgu. Papildatvaļinājumu karavīram piešķir ne vēlāk kā mēneša laikā pēc</p>

<p>vietā karavīram piešķir 20 kalendāra dienas ilgu apmaksātu papildatvaļinājumu, un tā laikā karavīrs saņem mēneša algu. Papildatvaļinājumu piešķir ne vēlāk kā mēneša laikā pēc karavīra atgriešanās no starptautiskās operācijas. Laikā, kurā piešķirams papildatvaļinājums, neieskaita laiku, kas tiek pavadīts, ārstējoties no starptautiskajā operācijā gūtajiem ievainojumiem vai slimības, kā arī rehabilitācijas periodu.</p>	<p>atgriešanās no starptautiskās operācijas. Laikā, kurā piešķirams papildatvaļinājums, neieskaita laiku, kas pavadīts, ārstējoties no starptautiskajā operācijā gūtajiem ievainojumiem vai slimības, kā arī rehabilitācijas periodu.</p>
	<p>43.pants. „Atvaļinājums bez darba samaksas saglabāšanas” (1) Amatpersonai (darbiniekam), kurai tas ir nepieciešams un kuras amata pienākumu izpildes, darba vai dienesta apstākļi to pieļauj, var piešķirt atvaļinājumu bez darba samaksas un uzturdevas kompensācijas saglabāšanas. Atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas ieskaita kopējā darba stāžā vai izdienā. (3) Karavīriem un militāriem darbiniekiem, kuriem tas ir nepieciešams un kuru dienesta apstākļi to pieļauj, piešķir atvaļinājumu bez karavīra mēnešalgas un piemaksu vai militārā darbinieka mēnešalgas saglabāšanas, kā arī bez uzturdevas, dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu kompensācijas saglabāšanas. Piecu gadu periodā šāds atvaļinājums nedrīkst pārsniegt četrus mēnešus. Šā atvaļinājuma laiku ieskaita karavīra izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, un izdienas stāžā, kas dod tiesības uz kārtējās dienesta pakāpes piešķiršanu. Ja pēc šā atvaļinājuma beigām karavīrs neatgriežas aktīvajā dienestā, viņu no tā atvaļina.</p>
<p>38.pants. Papildatvaļinājumi (3) Profesionālā dienesta karavīram, kurš, nepārtraucot dienestu, sekmīgi mācās izglītības iestādē, iestājek sāmenu, ieskaišu un eksāmenu kārtošana i piešķir apmaksātu atvaļinājumu līdz 20 darba dienām gadā. Valsts eksāmena kārtošana i vai diplomdarba izstrādāšana i un aizstāvēšana i papildus piešķir apmaksātu atvaļinājumu līdz 20 darba dienām.</p>	<p>44.pants. „Mācību atvaļinājums” (1) Amatpersonai (darbiniekam), kas, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (darba, dienesta) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, studiju gala pārbaudījumu un valsts pārbaudījumu kārtošana i (arī tādēļ, lai varētu sagatavoties šiem pārbaudījumiem,</p>

	<p>izstrādāt un aizstāvēt bakalaura, maģistra, kvalifikācijas, promocijas darbu vai diplomdarbu), piešķir mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām gadā, saglabājot mēnešalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, diplomātisko rangu, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu.</p> <p>(2) Ja amatpersonai (darbiniekam), kas, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (darba, dienesta) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, tas ir nepieciešams un darba (dienesta) apstākļi to pieļauj, tai var piešķirt apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 10 darba dienām gadā semestra pārbaudījumu kārtošanai vai promocijas darba izstrādei, saglabājot mēnešalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, diplomātisko rangu, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu.</p>
<p>36.pants. Atvaļinājumu veidi</p> <p>(3) Ja ir izsludināts karastāvoklis, izņēmuma stāvoklis vai mobilizācija, šā panta pirmās daļas 1., 2. 4. un 5.punktā minētajos atvaļinājumos esošajiem karavīriem nekavējoties jāatgriežas savā vienībā.</p> <p>37.pants Ikgadējais atvaļinājums</p> <p>(7) Karavīru no ikgadējā atvaļinājuma var atsaukt tikai īpašu dienesta apstākļu dēļ aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā.</p>	<p>45.pants. „Atsaukšana no atvaļinājuma”</p> <p>(2) Karavīru no atvaļinājuma var atsaukt tikai īpašu dienesta apstākļu dēļ aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā. Ja ir izsludināts karastāvoklis, izņēmuma stāvoklis vai mobilizācija, karavīriem, kuriem piešķirts atvaļinājums, izņemot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, nekavējoties jāatgriežas savā vienībā.</p>